

Cowboy Harry en de geheime goudklomp

Kindertoneelstuk in 2 bedrijven
Gespeeld door volwassenen

door

LIANNE JONGSMA-OUDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **COWBOY HARRY EN DE GEHEIMEN GOUDEN KLOMP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIANNE JONGSMA- OUDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

COWBOY HARRY: Vrolijke, behulpzame en vriendelijke cowboy. Probeert zich stoer voor te doen.

ANJA: De eigenaresse van het hotel en de dochter van oma. Zij is een tamelijk zakelijk type.

MARTINE: Kamermeisje, spontaan en pienter type.

OMA: Zogenaamd dement, maar eigenlijk erg ondeugend. Ze is de moeder van Anja.

MYLENE: Overdreven tuttig en bezorgde zuster die de hele dag voor oma moet zorgen. Ze articuleert alle woorden overdreven duidelijk, zodat oma haar goed kan verstaan.

LEO: De pientere boef.

BOB: Hulpje van boef Leo en een stuk dommer.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de lobby van een hotel. Voor het podium staat een bordje met de tekst "Hotel De Toeter 20 meter" en een pijl naar rechts. (vanuit het publiek gezien)

Links achter op het toneel bevindt zich de receptie. In het midden van de achterwand is een deur naar buiten. Rechts van het toneel is de deur naar de gang met de kamers van het hotel. Tegen de achterwand, tussen de twee deuren in, staat een schemerlamp.

Op het midden van het toneel staat een bank, links hiervan staat een (schommel)stoel met een kleed erover. Naast de bank staat een lectuurmand. Verder kan het geheel aangekleed worden met een tafeltje, een kast, wat planten e.d.

1^e BEDRIJF

1^e toneel

(Cowboy Harry en publiek)

(het publiek zit in de zaal en de voorstelling is zojuist aangekondigd. De gordijnen blijven nog even dicht. Voor het gordijn, op het podium, staat een bordje met daarop de tekst: Hotel "de Toeter" 20 meter Terwijl het publiek wacht tot de gordijnen opengaan, komt van achter uit (of vanaf de zijkant van) de zaal cowboy Harry aangereden op zijn (stok)paard. Hij rijdt naar voren en gaat voor in de zaal het podium op. Hij houdt stil voor de gordijnen)

COWBOY HARRY: HUUU paardje we moeten even stoppen. Cowboy Harry moet eens even kijken waar we terecht zijn gekomen. *(tegen publiek)* Zeg, weten jullie misschien in welk dorp *(of stadje)* ik nu ben?

PUBLIEK: In... *(stad / dorp waar het stuk wordt opgevoerd)*

COWBOY HARRY: In...? Oh nee hè, dan zijn we wel hééél erg verdwaald. We hebben al zo'n lange reis achter de rug. En zijn nu ook nog eens helemaal verkeerd gereden. Weten jullie waar wij helemaal vandaan komen?

PUBLIEK: Nee.

COWBOY HARRY: We komen uit Goldcity. Dat ligt in een land hier heel erg ver vandaan. Toen ik vroeger klein was, vertelde mijn opa mij dat daar ergens tussen de rotsen een grote klomp goud verstoep lag. Ik heb me toen voorgenomen om, als ik later groot zou zijn, cowboy te worden en met mijn paard op zoek te gaan naar het goud. Dat heb ik dus gedaan. Ik heb die goudklomp gevonden en ben nu weer met mijn paard op weg naar huis. Helaas ben ik flink verdwaald. Bovendien ben ik hartstikke moe geworden van die lange reis en de zware tas die ik nu bij me heb. Mijn paard heeft ook wel dorst gekregen en nu moeten we dus eigenlijk een plekje zien te vinden om uit te rusten. Weten jullie misschien of er hier in de buurt een hotel is waar we kunnen overnachten? *(kijkt wat om zich heen en tuurt de zaal in. (PUBLIEK maakt hem attent op het hotelbordje op het podium en wijst hem de weg)*

COWBOY HARRY: Oh ja, nu zie ik het bordje ook. Maar 20 meter? Da's lekker dichtbij zeg. Dat komt goed uit. Zeg bedankt hè kinderen. Bye bye!! Kom op paardje, rijden maar, deze kant uit, ja goed zo... *(Harry verdwijnt in de richting van de pijl en gaat, zo mogelijk, aan de zijkant af)*

2e toneel

(Anja, Martine, Cowboy Harry)

(Cowboy Harry is uit het zicht en de gordijnen gaan open. Het publiek ziet het hotel. Anja staat achter de balie wat administratief werk te doen, terwijl Martine de boel aan het afstoffen is)

MARTINE: Krijgen we vandaag veel gasten, mevrouw Anja?

ANJA: Tot nu toe valt het nog wel mee. Ik heb maar twee reserveringen binnen gekregen. Maar wie weet zijn er nog wel mensen op doorreis en willen ze hier overnachten.

MARTINE: Ja, dat zou wel fijn zijn. Zonder gasten is het hier zo saai.

ANJA: Daar heb je gelijk in, Martine. (*streng*) Gezelligheid is heel belangrijk!

MARTINE: Zeker weten ja. Weet u nog van vorige keer dat we hier die deftige dame hadden met die vogel? (*begint enthousiast te vertellen*) Ze had een zeer zeldzame papegaai meegenomen naar dit hotel en per ongeluk het kooitje open laten staan. Het raam van haar kamer stond ook nog open en toen vloog dat beest zo naar buiten en heeft de hele morgen op de nok van het dak gezeten.

ANJA: Ja, en de brandweer heeft 'm er toen met de ladder vanaf moeten halen. Ha ha ha.

MARTINE: (*cynisch*) Nou nou, wat heb ik toen gelachen. Ha ha ha. Zeg, mevrouw Anja, ik geloof dat ik in de verte iemand aan zie komen. Ik zal eens even goed kijken. (*pakt uit nieuwsgierigheid haar verrekijker en tuurt door het raam*) Ja, hoor er komt iemand deze kant uit. Volgens mij is het een man. Hi hi, hij ziet er wel een beetje gek uit hoor. Hij heeft een grote hoed op. Maar waar rijdt 'ie nu toch op? Een koe of zoiets? Oh nee, nu zie ik het goed. Hij rijdt op een paard. Maar dat is bijzonder, volgens mij is het een... een cowboy.

ANJA: Een cowboy? Doe niet zo gek joh! Die bestaan toch alleen maar in films?

MARTINE: Blijkbaar niet. Kijk maar. Het is er echt één hoor. Ik heb al heel veel wildwest films gezien en deze lijkt precies op een cowboy uit zo'n film.

ANJA: Nou, ik ben benieuwd. (*Cowboy Harry komt binnengestapt*)

COWBOY HARRY: Hi, mijn naam is cowboy Harry en ik wil hier graag een kamer reserveren. Heeft u misschien een plekje voor mij en mijn paard?

ANJA: Tja, voor u wel, maar voor uw paard? Sinds we een incident hebben gehad met een papegaai hebben we de regel dat er geen

huisdieren meer op de kamer mogen.

COWBOY HARRY: Ha ha, welnee. Mijn paard hoeft niet bij mij op de kamer. Stel je voor zeg. Als u een oud schuurtje of zoiets heeft, kan hij daar wel overnachten.

ANJA: Oh gelukkig, ik vond het al een beetje vreemd. Ja, een schuurtje hebben we wel. Daar mag u hem wel stallen hoor. Er ligt ook nog wel wat hooi dat u mag gebruiken.

COWBOY HARRY: Dat is dan geregeld. Ik zet even mijn paard op stal. Bye bye. *(tikt zijn hoed even aan, en wijst met zijn wijsvinger naar Anja)*

ANJA: Prima, dan reserveer ik ondertussen een kamer voor u. *(Cowboy Harry gaat af)*

MARTINE: Oh, wow, er komt een cowboy in ons hotel overnachten! Wat spannend zeg. Vindt u ook niet, mevrouw Anja?

ANJA: Ach, spannend. Hij is op doorreis en zal dus wel moe zijn. Hij gaat vast en zeker direct naar zijn kamer om wat uit te rusten. Je zult hem waarschijnlijk de rest van de dag niet eens meer zien.

MARTINE: Maar het is toch wel een spannend idee. Stel je voor dat er inbrekers komen. Dan hebben we in ieder geval een cowboy die ons kan redden en de boeven kan vangen met een lasso of zo.

ANJA: Ach Martine, doe toch niet zo mal. Er is hier nog nooit ingebroken en boeven komen hier ook nooit. Dat zal dus allemaal nogal meevallen.

COWBOY HARRY: Dag ladies, hier ben ik weer. Mijn paard staat in het schuurtje. Ik ben ontzettend moe van mijn lange reis *(rekt zich uit en gaapt)* en zou graag even wat willen luieren op mijn kamer.

MARTINE: Hallo, ik ben Martine.

COWBOY HARRY: Ik ben cowboy Harry.

MARTINE: Zal ik je even naar uw kamer brengen? Geef je tas maar, dan draag ik die wel naar boven. *(loopt naar de tas en wil deze optillen. De tas blijkt erg zwaar te zijn)* Pfoeh, wat een zware tas. Wat zit er in? *(zet de tas op de grond en bukt zich om de rits te openen)*

COWBOY HARRY: Nee! Niet openmaken, Martine. Wat er in zit, dat zeg ik je liever niet. Dat is nogal geheim zie je en geheimen mag je nooit verklappen.

MARTINE: Daar heb je gelijk in. Volg je mij naar de kamer? *(Martine en cowboy Harry gaan af)*

3e toneel
(Anja, oma en Mylène)

(Oma en Mylène komen binnen. Oma loopt met een wandelstok en Mylène ondersteunt haar)

ANJA: *(loopt op moeder af)* Dag moeder. Heeft u fijn geslapen?

OMA: Wat zeg je? Zijn er apen?

ANJA: *(gaat dichtbij oma staan en schreeuwt in haar oor)* Heeft u lekker geslapen?!

OMA: Je hoeft niet zo te schreeuwen. Ik ben niet doof hoor! *(Anja haalt haar schouders op en gaat af.)*

MYLENE: Zo oma, gaat u maar fijn even zitten. Dan haal ik even kopje thee voor u.

OMA: Da's lief van je meid.

MYLENE: Wilt u er misschien een koekje bij?

OMA: Nee hoor.

MYLENE: *(Brenkt haar het kopje thee)* Alstublieft oma. *(Mylène gaat zelf ook zitten. Ze zit net als oma zegt...)*

OMA: Nou, doet u mij toch maar wel een koekje, zuster.

MYLENE: *(staat weer op, loopt naar de kast en haalt de koekjestrommel tevoorschijn. Ze pakt er een koekje uit, legt deze op een schoteltje en geeft het schoteltje aan oma)* Zo, alstublieft, toch nog een lekker koekje voor u. *(ze gaat weer zitten. Ze zit net als oma zegt...)*

OMA: Dank u wel zuster. *(ze bekijkt het koekje nog eens goed, ruikt eraan, likt eraan, neemt een klein hapje en trekt een vies gezicht. Dit terwijl Mylène niks merkt)* Oh, maar deze koekjes lust ik niet. Heeft u misschien een andere voor me, zuster?

MYLENE: *(heeft niet in de gaten dat ze voor de gek wordt gehouden)* Oh, maar natuurlijk. Ik stop uw oude koekje wel weer terug in de trommel en dan krijgt u van mij een nieuwe. *(pakt het vieze koekje en doet het in de trommel. Uit een andere trommel pakt ze een ander koekje. Terwijl ze dit doet, gniffelt oma in haar vuistje omdat ze de zuster zo voor de gek houdt)*

Alstublieft oma. Hopelijk smaakt deze beter.

OMA: Dank u wel zuster, erg vriendelijk van u. *(Martine komt weer binnen gelopen)*

MARTINE: Dag Mylène, dag oma. Zitten jullie gezellig aan de thee?

MYLENE: Ja, wil je ook een kopje?

MARTINE: Oh lekker, er is nu toch niet zoveel te doen, dus dat kan wel.

MYLENE: *(staat op)* Ik pak het wel even voor je. Wil je er ook een koekje bij?

MARTINE: *(gaat zitten)* Graag.

MYLENE: *(brengt de thee en biedt haar oma's afgelichte koekje uit de koekjestrommel aan)*

MARTINE: *(Bekijkt het koekje en ziet dat er een hap uit is genomen.)*
Wat een aparte vorm.

OMA: Ja, da's nieuw. Dat hoort zo.

MARTINE: *(neemt een hap)* Mmmmmm... Wat lekker zeg en wat een bijzondere smaak. *(Oma gniffelt weer in haar vuistje)*

OMA: Nou, nou, erg bijzonder, ja. *(Oma giechelt wat en gaat dan een beetje op haar stoel wiebelen)*

MYLENE: Wat zit u op u stoel te wiebelen oma, moet u soms plassen?

OMA: Wat is er? Wil je klaverjassen?

MYLENE: Nee, moet u soms een plas?

OMA: Ja, dat komt door die thee hè. Laat ik maar even naar de wc gaan.

MYLENE: Ik loop wel even met u mee. *(Mylène en oma gaan af)*

4e toneel

(Martine en Cowboy Harry)

(Martine zit nog op de bank en drinkt haar kopje thee als cowboy Harry beneden komt)

COWBOY HARRY: *(stoer)* Zeg Martine meisje, mag ik je iets vragen?

MARTINE: Oh cowboy Harry, ja natuurlijk mag dat.

COWBOY HARRY: Verhuren jullie ook kluisjes in dit hotel?

MARTINE: Jazeker. We hebben kluisjes achter de balie. Maar waarom wil je dat weten?

COWBOY HARRY: Wel, ik heb namelijk nogal iets geheims dat ik graag in een kluisje wil bewaren.

MARTINE: Oh, iets geheims, mag ik het alsjeblieft weten?

COWBOY HARRY: Nee, natuurlijk niet. *(op een manier van "doe niet zo raar")*.

MARTINE: *(met haar allerliefste stemmetje)* Ach alsjeblieft cowboy Harry. Ik zal het echt aan niemand doorvertellen.

COWBOY HARRY: Nee, ik verklap niks.

MARTINE: *(eigenwijs)* Nou, als jij het niet wilt vertellen dan ga ik het wel raden.

COWBOY HARRY: *(staat met zijn armen over elkaar en zegt overmoedig)* Probeer het maar. Je raadt het toch nooit.

MARTINE: Is het een... schatkaart ?

COWBOY HARRY: Welnee.

MARTINE: Is het een... oud schilderij dat veel geld waard is?

COWBOY HARRY: Nee, zie je nou wel ik zei toch al dat je het niet zou raden.

MARTINE: Oh wacht eens even, ik weet het al. Het heeft vast en zeker met die zware tas te maken die ik naar je kamer moest dragen. Ik mocht niet weten wat er in je tas zat, want dat was geheim.

COWBOY HARRY: *(duidelijk een beetje van zijn stuk gebracht)* Eh... eh... eh...

MARTINE: Zie je wel, ik wist het wel. *(hardop denkend)* Die tas was erg zwaar. Het geheim moet dus iets zwaars zijn. Misschien wel een grote zak met geld of *góúd* of zoiets dergelijks!

COWBOY HARRY: *(beetje chagrijnig omdat Martine het nu min of meer heeft geraden)* Ssssstt! Niet zo hard !! Niet iedereen hoeft het te horen. Het is geheim, dat weet je nu toch wel!

MARTINE: Maar ik had dus wel gelijk hè? Ha ha, zie je nou wel dat

ik het zou raden.

COWBOY HARRY: Nou je hebt het niet helemaal geraden, maar wel bijna. *(hij gebaart haar dichterbij te komen)* Ik wil het je wel precies vertellen, maar je mag het ècht niet doorvertellen hoor.

MARTINE: Nee, natuurlijk niet. Bij mij is jouw geheim veilig. Dat beloof ik je.

COWBOY HARRY: *(kijkt goed om zich heen om te kijken of niemand hen ziet of hoort)* Het zit namelijk zo. Ik kom net terug uit Goldcity en daar heb ik een enorme... *(bouwt spanning op door nog eens om zich heen te kijken)* een enorme goudklomp opgegraven. *(geeft de maat aan met zijn handen)*

MARTINE: Een goudklomp !?!

COWBOY HARRY: Ssssttt!!!! *(echt boos)* Niet zo hard joh! Niemand mag het horen. Stel je voor dat iemand 'm wil stelen.

MARTINE: Tjonge, wat spannend zeg. Ja, dan begrijp ik wel dat je een kluisje wilt huren.

COWBOY HARRY: Precies.

MARTINE: Maar hoe ben je dan aan die goudklomp gekomen?

COWBOY HARRY: Die heb ik gevonden, ergens tussen de rotsen van Goldcity. Maar het was nogal gevaarlijk, want er waren ook twee boeven op zoek naar die goudklomp. Ze zijn er inmiddels achtergekomen dat ik 'm nu in mijn bezit heb. Die boeven mogen er natuurlijk niet achter komen dat ik nu hier ben, want dan willen ze die klomp alsnog van mij stelen.

MARTINE: *(verrukt)* Wat ben je toch een stoere cowboy. Een paar weken lang reizen en op zoek naar al dat goud. En nu zitten er ook nog eens boeven achter je aan. Wat spannend allemaal zeg!

COWBOY HARRY: *(stoer)* Tja, als cowboy ben ik heel wat gewend. Ik maak zo vaak spannende dingen mee.

MARTINE: Tjonge, echt waar cowboy Harry?

COWBOY HARRY: Ja, zo is het een keer gebeurd dat... oh, er komt iemand aan. Ik ga gauw weer naar mijn kamer. Straks geef ik je mijn tas wel. Dan kun jij 'm in de kluis stoppen.

MARTINE: Dat is goed. Ga maar gauw weer terug.

COWBOY HARRY: Oké meisje, bye bye. *(tikt zijn hoed even aan en wijst haar vervolgens even aan met zijn wijsvinger, Anja komt binnen en cowboy Harry gaat af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto